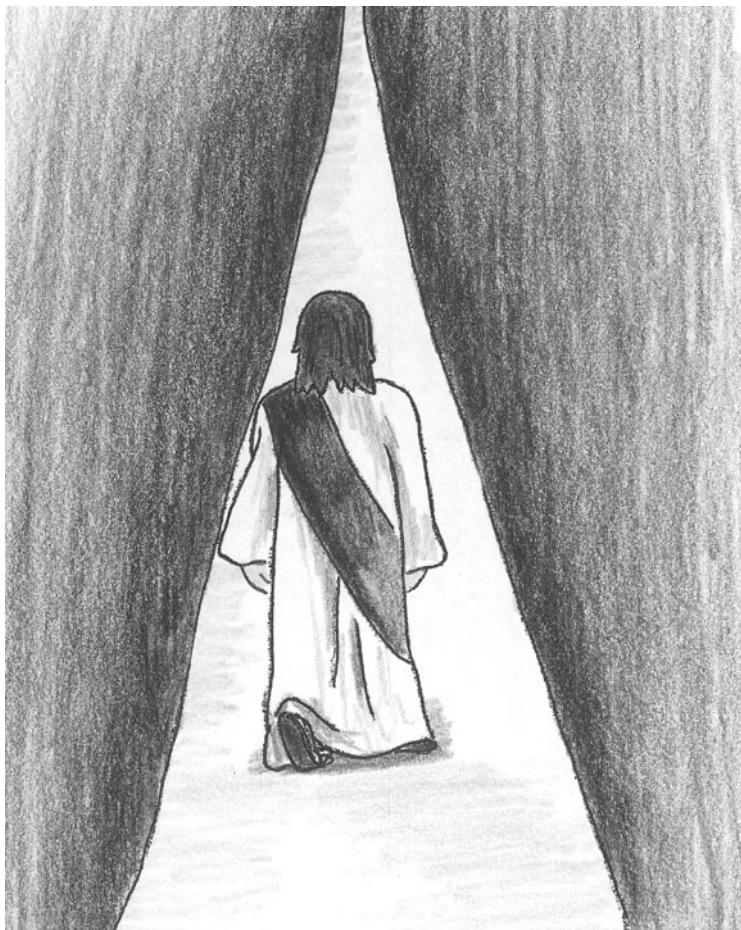

Той възкръсна

„Защо търсите живия между мъртвите? Няма го тук, но възкръсна!“ (Лука 24:5,6)

Ти истински ли си?**ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС**

Матей 3:11, 12; 3:13-15

Познавате ли човек на име Исус? Дърводелец, който живял преди 2000 години? Той беше мъжът, който прекара живота си в проповядване на свещените писания по пътищата и планините, лекувайки болните. Той връщаше зрението на слепите, помагаше на кучите да проходим, помагаше на всяка нужда. Спасяваше изгубени души. Той беше мъжът предаден от свой приятел, на когото въпреки това прости. Той беше човекът отхвърлен от собствените си хора; Той беше арестуван с неверни обвинения; Той беше бит лошо, физически и душевно. Той взе нашата вина и болка, за да въздаде правда на всички.

„Исус беше Принцът на страдащите, но не телесното страдание го изпълваше с ужас и отчаяние, а усещането за злината на греха...Греховността на всеки Авраамов потомък от всяка възраст тежеше на сърцето му, и гневът на Бог, и ужасната проява на Неговото неодобрение поради беззаконието, изпълваха душата на Неговия Син с вцепенение.“*

Колко трагично - колко болезнено! Той ни обичал толкова много, че да даде живота си за нас, за да имаме вечен живот. Той биде разпнат на кръста.

Познавате ли Го?

В нашия модерен свят много са претендирани, че са изпълнили месиянските пророчества. Немалко са им повярвали, защото

**Много са претендирани,
че са изпълнили месиян-
ските пророчества.**

не са познавали писанието. Те основават вярата си на това колко добре човекът говори и колко добре може да се защитава. Познавате ли добре Исус лично? Твърдите ли, че Той е ваш Спасител, защото вашите родители са направили същото? Ако твърдите, че той е ваш Спасител, вие ще познавате Неговите любими неща - Неговите симпатии, Неговите антипатии. За вас ще бъде много повече от исторически факт.

Той дойде тук, за да бъде наш Спасител, Изкупител и Водач. Дойде да възстанови директната комуникация с Бог Отец, да поеме нашия дълг на кръста, и преди всичко, да бъде наш Приятел - Твой Приятел.

Познаваш ли Исус? Познаваш ли Го достатъчно добре за да му повериш живота си, или понякога се съмняваш в Него?

Ето в какво мога да те уверя: ако наистина Го познаваш не би посял да попиташ, „Ти действителен ли си?“

* Духът на Пророчество, гл.3, стр. 162.

Живот Отново - Но От Какава Перспектива?

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Мат. 28:9; Йоан 11:1-46; 20:10-18; Рим. 6:4-6; 1 Кор. 15:3-8

Всеки ден умират хиляди хора. Смъртта е тъжна за семейството и приятелите на починалия. Сърбенето може да отнеме месеци и години. Хората знаят, че ще умрем. Ние сме родени, за да умрем. Нашето бъдеще е гробът или кремирането. Въпреки това Бог е вложил „вечността в нашите сърца“ (Екл. 3:11). Има ли живот след смъртта? Това е основен духовен въпрос. Какъв отговор дава християнството на тази дилема? Лазар е един от милионите хора умрели на земята. Неговата смърт не е била уникална, нито пък скръбта на неговите сестри.

Йоан 11:1-46

Историята за Исус и Лазар е в кулминационния момент от службата на Исус и в Евангелието на Йоан. От началото на своето Евангелие Йоан свидетелства, че Исус е, Които твърди че е Бог. Йоан използва потвържденията на свидетелите и Неговите чудеса като избрани доказателства, за да представи своите факти за Божествения произход на Исус. Чудесата започват с по-простите като превръщането на водата във вино (Йоан 2) до подаряването на зрение на слепия мъж (Йоан 9). Всяко следващо чудо показва, че Исус

има власт повече от всеки друг. Непосредственият контекст на свидетелството за Лазар е Исусовото посвещение. Евреите искат Исус да им каже кой е Той в действителност. В последвалия разговор Той отговаря: „Аз и Баща ми сме едно“ (Йоан 10:30).

Исус знае, че Неговото лично свидетелство е било отхвърлено.

Въпреки това Исус знае, че личното Му свидетелство е отхвърлено. Тогава два пъти им напомня другите доказателства - чудесата (стихове 25, 38). Исусовата служба се състои в показване и говорене. За да предизвика закоравелите сърца Той ще използва голямото доказателство - „the climatic“. Исус поясни, че смъртта на Лазар е „за Божията слава, за да се прослави Божият Син чрез нея“ (11:4). Слава в Евангелието на Йоан е Божествената идентичност и цел на Исус (17: 1-5). От духовна перспектива Исус не е преставал да предлага вечен живот на тези, които вярват в Него (3:16,17,36; 4:14; 5:24, 25; 6:40; 10:10). Но ако Той предлага вечен живот Той трябва да се справи с главната пречка на текущия живот: смъртта. Ако Исус е Бог със сигурност може да възкреси мъртвия. Ако не, Той и неговите учения нямат никаква стойност за човека и обещанието за безсмъртен живот е дадено напразно. Преди Исус да отиде във Витания - мястото където Лазар живя и умря - Той напомни на своите последователи Божието виждане за смъртта. Смъртта не е нищо друго освен сън (11:11-14). От човешка гледна точка смъртта, обяснена като сън, е картина изпълнена с покой. Но нито едно човешко същество не може да събуди друго от

смъртта. От Божия гледна точка хората могат да бъдат събудени от съня на мъртвите. На пристигане във Витания Исус е поздравен от двете сестри на Лазар. Марта и Мария са толкова погълнати от скръбта и ограничената си представа за Исусовата сила, че и двете с едни и същи думи, упрекват Исус за смъртта на Лазар. Колко често Бог е обвиняван от хората днес за закъснение и липса на загриженост? Когато Исус обещава на Марта възкресение, тя схваща само бъдещето възкресение. Исус показва като Бог, че може да възкреси мъртвия сега. Неговата скръб преди възкресението на Лазар може да е била както поради отъждествяване с опечалените, така и поради неспособността на хората да схванат възможностите на Бог. Възкресението на Лазар показва, че Исус е Бог и може да се справи със смъртта въпреки ограничената човешка перспектива.

1 Коринтяни 15:3-8

Новият Завет отразява основните теми на милосърдие: Христос умря и се изправи отново. В провъзгласяването на тази вяра, християните от всички възрасти са били интелектуално (мисловно) честни: умрелите хора не могат да ни спасят. Възкресението на Исус е опорната точка на вярата в Него. Павел знае това и изброява някои от случаите на появяване на Исус след възкресението. Евангелията дават и други: Петър (Йоан 21), 12-те апостоли в Ерусалим и в Галилея (20:19-29; Матей 28:16-20), Мария (Йоан 20:10-18), и двамата ученици на пътя Емаус (Лука 24:13-35). Целта на това появяване след възкресението е била да даде доказателства, че Исус е жив. Такова свидетелство на очевидец би могло да издържи на разследване в правен съд.

Йоан 20:10-18

Може би от благодарност, че възкреси брат и от мъртвите или заради обръщането, което Той предизвика в нейния собствен живот, Мария изля разточително бутилка скъп парфюм върху Исусовите крака. Йоан вижда това като подготовка за Исусовото погребение - един пророчески акт (Йоан 12:1-8). Мария не осъзнава собствените си действия. Тя е първата, която отива при гроба в неделя, рано сутринта, за да помаже тялото на Исус, но отново е покрусена от мъка. Два ангела я запитват, „Жено, защо плачеш?“ (20:13). Няколко минути по късно Исус и задава същия въпрос. Както при срещата си с Исус, пред смъртта на техния брат сестрите Го упрекват, така и сега пред Исусовата смърт, скръбта е насочена към задоволяване на лични желания и въпросите на търсещата душа пречат на Мария да види духовната перспектива. Тя говореше с Исус, но не Го познаваше. Може би повторението на обвинения по време на скръб (Йоан 11) са балансирани от повторението на въпроси относно скръбта от страна на ангелите и Исус (Йоан 20). Мария разпознава Исус, едва когато я извиква по име. Звукът на нашето име е най-сладкият звук за всяко ухо, особено когато Исус произнася нашето име. Тогава Исус дава задача на Мария. Тя е определена да бъде първият очевидец и да даде първите свидетелства за най-голямото събитие в историята (стих 18). Исус е жив! Хората днес са като Мария и Марта. Ние виждаме нещата само от наша гледна точка. Искаме научно доказателство за възкресението, но Бог ни предизвиква да приемем свидетелствата чрез вяра. Това ни гарантира живот сега и живот завинаги.

Надежда отвъд гроба

СВИДЕТЕЛСТВО

Йоан 10:17, 18; 1 Кор. 15:20; 1 Сол. 4:14

Върховият момент в космическия конфликт между Принца на Мира и силите на злото беше отбелязан с разпъването, т.е. смъртта на Исус. Това принуди Сатана да работи упорито, за да провали спасителния план. В деня преди разпъването, Той мобилизира ангелите си и чрез свещеници, римски управници, и войници, да не споменаваме тълпата, обвини несправедливо Исус, за да Го измъчат, и да Го осъдят на смърт. Сатана ликува пред смъртта на Божия Син. Елън Уайт казва: „Когато Исус бе положен в гроба Сатана триумфира. Той се осмели да се надява, че Спасителят няма да възвърне живота си отново (Йоан 10:17, 18). Той

**Ние поставяме под
съмнение присъствието
и могъществото на Бог**

желаше Божието тяло и постави стража пред гроба, искайки да задържи Христос като затворник.“¹

„Когато Исус дойде на света, силата на Сатана бе насочена срещу Него. От времето когато Той

се появи като бебе във Витлеем, узурпаторът работеше, така че да причини Неговото погубване. По всякакъв начин той целеше да попречи на Исус. Да има спокойно детство, неопетнена зрялост, свята служба и свършена жертва. Но той бе поразен.“²

Колко често губим вярата и надеждата си в Бог? Всеки път когато не получим това което сме очаквали или когато нещо непреодолимо се изпречи на пътя ни, нашата вяра се разклаща и пулса ни се повишава. Съмняваме се в присъствието и могъществото на нашия Бог. Със смъртта на Исус надеждата на учениците угасва. Поразени от скръб не помнят Неговите думи, които предсказват тези сцени. Майка ми е казвала как е скърбяла когато лекарят я предупредил, че нейният 4 годишен син умира. Той бил тежко болен и в кома от 2 дни. Заедно със съседите се събрали да планират погребението. По това време нейната нищо не подозираща дъщеря отишла там където лежало момчето и извикала брат си по име. Изведнъж момчето станало и отишло при сестра си да си изграт. Всички били удивени. Това момче се случило да бъда аз. Вярата на майка ми била в лекарите. В кого е положена вашата вяра?

Сутринта на възкресението.

„Земетресение бележи часа, в който Исус отдава живота си, и друго земетресение свидетелства за момента когато Го взима обратно в триумф“³

За вярващия смъртта е незначителна подробност. Христос говори за нея като за кратък момент. „Ако някой опази Моето учение, няма да види смърт до века ... Той няма да вкуси смърт“ (Йоан 8:51, 52). За християните смъртта е само сън, момент на млчание и тъмнина. „защото умряхте, и животът ви е скрит с Христа в Бога. Когато Христос, нашият живот, се яви, тогава и вие ще се явите с Него в слава.“ (Кол. 3:3, 4)

Възкресена Вярa

ЧЕРНО НА БЯЛО

Йоан 20:25, 29

Между нас има неверни като Тома, които трябва да видят, за да повярват. Нашата надежда във възкресението не трябва да се основава на сляпа вяра. Гледайки възкресението от историческа гледна точка, човек би намерил основание да вярва в неговата историчност. Преди да изясня ще представя нещата по този начин: Ако Исус никога не беше излязъл от гроба днес ние християните бихме били „поклонници на гроб“. Какво искам да кажа с поклонници на гроб? Според изследователя на Новия Завет Джеймс Д. Дж. Дън, по времето на Исус е обичайна практика да се събират при гроба на мъртви пророци за поклонение. Ние добиваме представа за тази практика у от самото писание: „защото зидате гробниците на пророците, и поправяте гробовете на праведните, „ (Матей 23: 29). И това продължава и до днес с отдаването на почит на гроба на Авраам в Херон и на Давид в Ерусалим. Една телевизионна програма от 1984 дава друг пример за тази практика пред гроба на по-малко известния, почти съвременник на Исус: Равина Хони, „художника на кръгове“. Някои християни днес гледат на мястото на Исусовия гроб с подобно благоговение, но тази практика датира едва от 4 век. За периода включен в Новия Завет няма никакво сведение, че християните са

считали мястото където Исус е бил погребан за специално. Това е така защото се е смятало че нито един гроб не съдържа тленните останки на Исус. Гробът не е почитан, защото е бил празен! Надеждата във възкръсналия Исус възкресила вярата на

Исусовите ученици. Реалността на възкресението преобразила една „банда деморализирани последователи“, които стояли зад заключена врата поради страха си от евреите (Йоан 20:19) във мъже, които не могат да бъдат сплашени от еврейските власти. Нещо се е случило. Възкресението на Исус като исторически факт е част от това обяснение.

Било е обичайно по времето на Исус хора да се срещат при гроба на умрели пророци за поклонение.

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Остава ли Бог място за съмнение по пътя на вярата ни в Него? Йоан 20:24-31 загатва че Той разбира нуждата на хората да видят и повярват. Дискутирайте.

2. С какви други доказателства, освен празния гроб, бихте подкрепили възкресението на Исус? Как можем да възкресим нашата вяра когато започнем да се съмняваме, както се усъмни Тома?

* Джеймс Д. Дж. Дън, Доказателството за Исус (Лусвил, Кентъки: Уестминстър Прес), стр. 67.

Ние сме Божиите ръце - протегнати

ИМА КАК

1 Петр. 2:21; 1 Йоан 2:6

Джеф имал силна вяра в Бог дотолкова, че винаги ходел с кръст в джоба. Той вярва, че кръстът в джоба му вдъхва страх и по този начин той ще бъде предпазен от всяко нещастие. Един ден, минавайки по прашна улица бил нападнат от банда крадци. След като го пребъркали не намерили нищо ценно освен кръста. „Ти имаш кръст в джоба си,“ каза ли те с подигравка, „въпреки това си толкова беден.“ Какъв Бог е този на когото служиш, Който не ти дава нищо ценно?“ Такъв е нашият християнски път. Ние знаем, че имаме надеждата за вечен живот чрез Него. Той е с по-голяма стойност в нашия живот в сравнение с всичко друго, за което можем да се сетим. И не е ваш или мой, за да го задръжм за спомен. Новините трябва да се споделят. Но как - ти можеш да попиташ. Отговорът е пог

формата на въпроси:

- последователи на възкръсналия Исус, колко често придавате личен характер на Исус във вашия живот така че Той да влияе на всичко, което правите всеки ден?

- последователи на Исус, колко често споделяте с

другите, вестта за спасението, което Той дава?

- последователи на възкръсналия Исус, смиряваме ли себе си като носим товара на нашите сестри и братя около нас?

Християнският начин на живот е пътуване, което изисква постоянно ходене. Склонни ли сме да носим кръста всекидневно в очакване на вечната му стойност. Могат ли хората да кажат, че Исусовият кръст е от значение за нас и че възкръсналият Исус влияе на живота ни по пътя на вярата в Него? Е. У. Казва, че „във всяка доктрина на милосърдието, всяко обещание за радост, всеки акт на любов, всяко божествено привличане представено в живота на Спасителя на земята, виждаме, че „Бог е с нас“¹

- Той изстрада смъртта, която беше наша, за да можем да получим животът, който беше Негов“²

Спри се и погледни към кръста. Фокусирай вниманието си върху хората в обществото, които са духовно гладни, тези които са по-малко щастливи (сполучили). Кажй им за Исус, за Неговата любов и как дойде, за да обича, лекува и прощава. Бъди Божията ръка - протегнатата. Филип Ианси добавя, че „кръстът не е отклонение или препятствие по пътя към царството, нито е самия път към царството, а е идващото царство.“³

Кръстът дава ново определение на Бог, който е готов да се откаже от силата си заради любовта. Ти би ли направил същото заради съдбата на твоят ближен?

Жив ли е Той?

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Йоан 11:25, 26; Рим. 6:6-12; 1 Кор. 15:13-22; Тец. 4:14-18; Откр. 3:20, 21

Няколко дни след като Лазар починал Исус казал на Марта: „Аз съм възкресението и животът. Този, който вярва в мен и да умре ще живее. И който живее и вярва в мен, никога няма да умре.“ (Йоан 11:25, 26). Исус и разкрил божествеността си. Той го извика и Лазар се показа. Наистина Той е възкресението и животът. „Ако няма възкресение на мъртвите, тогава Исус не е възкръснал“ (1 Кор. 15:13). Това прави християнската вяра да не е с нищо по-добра от езическата и превръща в лъжци тези които проповядват Неговото възкресението. Следователно това обезсилва факта, че То ни пречиства от греховете и че тези „които са заспали в Христос са погубени“ (стих 18). Защо да живеем християнски живот за мъртвите? „Христос възкръсна от мъртвите ...“ (стих 20-22). Следователно ние сме погребани с Него за кръщение в смърт както Христос бе възкресен от мъртвите чрез славата на бащата, така ние трябва да водим един нов живот. Старото аз трябва да бъде разпнато така че старата греховна личност да бъде унищожена, така от този ден нататък ние няма да служим на греха, но ще живеем живот в Исус и ще живеем с Него. Христос победи смъртта; тя повече няма сила върху Него и ако живеем в Него и Той в нас смъртта губи

Той иска да бъде с нас.

силата си и за нас (Рим. 6:6-12). Възкръсналият Исус стои и чука на нашата врата, и само когато чуеш Неговия глас и отвориш вратата Той ще дойде в живота ти. Той иска да бъде с нас и би искал да преодолеем нашата греховна същност чрез Неговата сила, за да можем да се присъединим към Него при трона на Баща Му. (Откр. 3:20, 21) При повторното идване на Исус живите няма да имат предимство пред тези които са заспали в Исус. Сам Бог ще слезе от небето, за да събуди първо починалите (с вяра) в Него. Живите ще бъдат променени и заедно ще бъдем взети в облаците да срещнем Бог във въздуха. Няма да има повече раздяла от нашия Отец. Бих искал да умирам всеки ден в Исус така че да живея само за Него.

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Колко важно е Христовото възкресение за християнската вяра? Правдоподобност? Защо?

2. От Рим. 6:4-6 обичаят на кръщението символизира смъртта, погребението и възкресението на Христос. По какъв начин умря Исус? По какъв начин умират хората? Има ли някаква разлика в характерните черти и времето на възкресенията?

ИЗСЛЕДВАНЕ

1 Кор. 15:3-6; 1 Петр. 1:3-5

С ДВЕ ДУМИ

Исус не беше сам. Други пророци и харизматични водачи предлагали думи на утеха и дори чудеса. Той не беше единственият, който възбуди гнева на църковни и политически водачи със своите предизвикателни притчи и действия. Той дори не беше единственият убит заради убежденията си. Но Той беше единственият, който възкръсна от мъртвите. Това, което направи Исус през живота си беше ценно. Но това, което се случи след смъртта му ни засяга вечно. Неговото възкресение беше сигурно доказателство, че Той наистина беше този за когото се представяше. Когато Исус се възнесе от гроба, Той се превърна в живо доказателство на нашата вяра.

А ЗАЩО НЕ?

- Изучете живота на съвременен мъченик, например, Мартин Лутер Кинг. Сравнете неговия или нейния начин на живот, цели, постижения с тези на Исус.

- Посадете семе или луковица. Нужна е вяра, за да се надявате, че семето ще поникне от пръстта и ще се превърне в живо растение. Сравнете вярата, която Христос имаше в Баща си и нашата вяра в Христа.

- Да направите „молитвена разходка“, фокусирана върху Исусовия процес, смърт и погребение. Спрете се на определени места от филма „Страсти Христови“ за прочит и размисъл. Свършете с богослужение, което отпразнува Неговото възкресение.

- Да дадете подарък. Прикрепете една неподписана картичка с библейски текст, който говори за Божия дар за нас чрез Исус (например Йоан 3:16,17; Рим. 6:23; Еф. 2:8; 1 Йоан 4:9, 10).

- Да докажете, че някой съществува. Каква методика ще използвате, за да убедите някого в съществуването на човек, когото те не са виждали?

- Пропагандирайте за това вашата църква да празнува също така забележително възкресението както и Рождество Христово. Когато Исус излезе от гроба, Сатана беше победен завинаги. Това е причина за празнуване!

- Да направите плакат, който да отразява възмущението от възкресението и какво специално означава то за теб. Закачи го на място видимо и за други.

- Да слушате цялото произведение „Младият Месия“. Тези творби съдържат обещанието за Христовото раждане, смърт, възкресение и повторното му идване.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Кевин Боуен, Костите на Уил; Джон Дъкорт, „Завръщането на Живият Мъртъв“